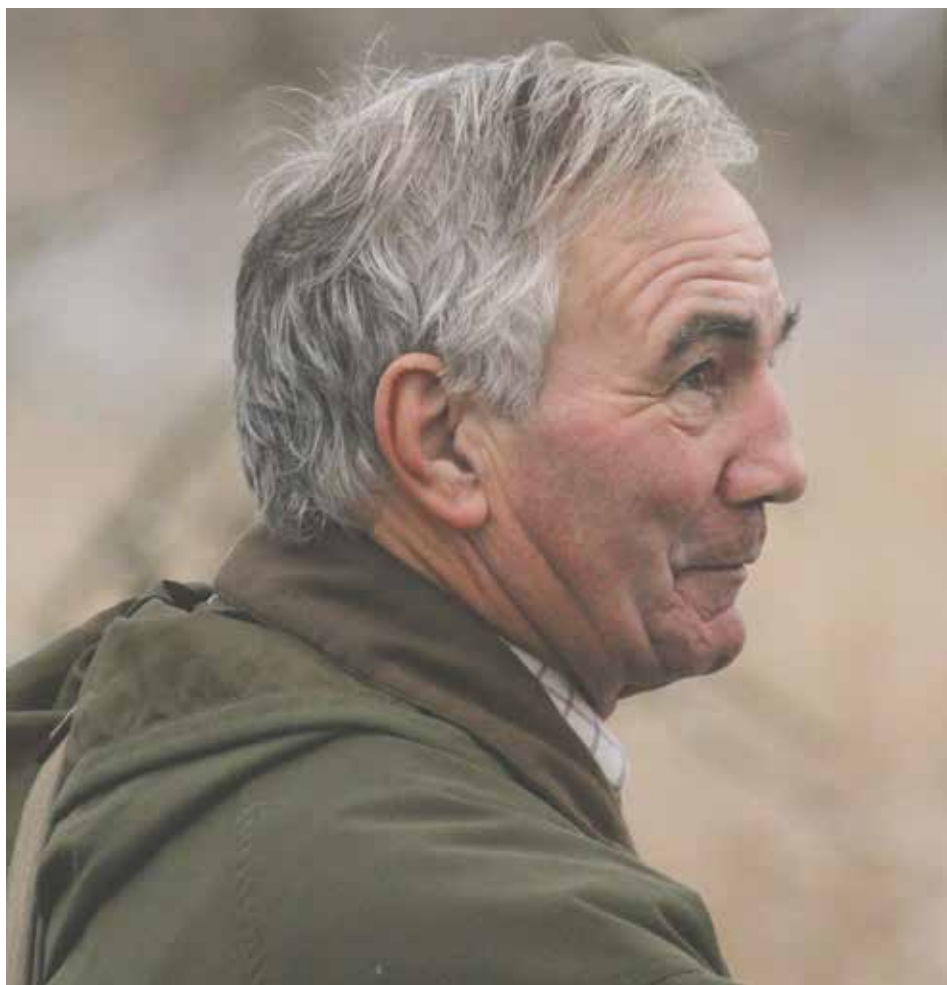

Store Spaniel-trænere - Robin Laud

Tekst: Ole Geert Dam

Fotos: Robin Laud og Ole Geert Dam

Mange har hørt om Robin Laud og ved hvem han er, men kun meget få kender hans baggrund og hans hunde, og selv om denne artikels forfatter har været med mange år, må jeg indrømme, at også min viden var meget begrænset.

Derfor kontaktede jeg Robin Laud for at få hele den sandfærdige historie, og typisk for Robin, var han meget ydmyg og nærmest bæret over, at vi ønskede viden om ham selv og hans hunde. Men hvad er mere naturligt end at portrættere en træner, som har ført 10 forskellige Spaniels til championnat og har vundet markprøver med yderligere 12 enten Cockere eller Springere. Som noget ekstraordinært, har Robin endvidere vundet en vinderklasse markprøve med en Labrador også og han er således en af ganske få, som har vundet markprøver med 3 forskellige jagthunderacer.

Robins antal af champions ville med sikkerhed have været forøget væsentligt, hvis han ikke havde den holding, at føre den samme hund gennem rigtig mange sæsoner, tit indtil de er helt op til 9 år gamle.

I sidste nr. af FT Spaniel & Jæger portrætterede vi Ian Openshaw og denne gang vil vi portrættere endnu en professionel hundetræner fra England, nemlig Robin Laud.

Netop Ian og Robin er det tætteste vi kommer på, at være hinandens modsætninger. For mens Ian er kommerciel, aldrig "sætter sit eget lys under en skæppe", virkelig forstår at promovere sig selv og sine hunde og gennem sine hunde udelukkende satser sin forretning på parringer, hvalpesalg og salg af trænedede hunde, så er Robin Laud det dimentral modsatte. Robin er ydmyg ja vel nærmest selvudslettende. Han promoverer aldrig sig selv eller sine hunde. Han er altid tilbageholdende og hele hans professionelle forretning omkring hundene er baseret på et stille og roligt liv, hvor han udelukkende lever af, at træne andre folks hunde.

Hvor Ian har travlt med at føre så mange forskellige hunde som muligt for at lave flest mulige champions, så gør Robin det modsatte. Han fører den samme hund gennem mange år, og fører først en ny, når den gamle ikke kan mere.

Ian er, for at bruge et moderne udtryk, "fremme på beatet" og bruger internettet optimalt med hjemmeside og facebook profil, hvor

Robin ikke selv er i stand til at bruge en computer, ja han aner faktisk ikke hvordan man tænder for den, og vil du have kontakt med Robin, f.eks. over mail, foregår al kommunikation gennem hans kone Julie, for Robin er ikke så meget for al det moderne pjat, men vil dog meget gerne kommunikere enten over telefon eller face to face, men

glem alt om f.eks. SMS, hvis du vil i kontakt med Robin, for han aner ikke hvordan han skal svare dig.

Hos Ian Openshaw laves vel årligt 7-8 kuld hvalpe. Hos Robin Laud laves der ikke engang 1 kuld hvalpe årligt, for Robin avler kun på sine tæver, når han selv har brug for en ny hvalp, for som Robin selv siger, han

Robin fotograferet ved gravstedet nede i hans have, hvor alle hans hunde ligger begravet.

har så svært ved at sælge en hvalp for han synes de er så søde, og det piner ham derfor, når han skal skille sig af med en.

Hos Ian sælges årligt rigtig mange trænede hunde til hele verdenen. Hos Robin sker dette stort set aldrig, for hvis Robin først har fået en hund inden for døren og trænet den, holder han så meget af den, at han ikke kan skille sig af med den igen.

Groft sagt kan man sige, at Ian og Robin vel kun har en ting til fælles, og det er, at de begge er fremragende hundetrænere, hvor de begge startede med hunde fra barnsben.

Taler man med Robin bliver man hurtigt klar over, at Robin simpelthen er indenfor hundeverdenen, fordi han i bund og grund elsker hunde. Hvor meget han holder af sine hunde finder man ud af, når man besøger ham, hvilket undertegnede har gjort flere gange. Ikke lang tid efter man er ankommet så kan man ikke undgå andet, end at blive taget med ned i hans lille have. Og nede i bunden af haven, lige før hundegårdene, er der lavet et specielt hjerteformet bed, hvor der er rigtig mange blomster og sten og ikke et eneste stykke ukrudt er at se. Træder man nærmere finder man ud af, at bedet er et gravsted, hvor alle Robins hunde ligger begravet, hver med en lille sten med navn på. Nu har jeg bestemt ikke besøgt alle professionelle hundetrænere i England, men jeg tvivler meget på, at andre har det samme, og det viser rigtig godt, hvordan Robin er som person og også hvorfor han er i hundeverdenen.

Robins hverdag har i rigtig mange år været ens. Han har normalt op til ca. 10-15 fremmede hunde inde til træning. Typisk skal disse hunde trænes til jagt, men enkelte af hans klienter ønsker dog også, hundene trænet til markprøve, hvor det så er Robin som fører dem. Det er sådan Robin tjener sine penge, og det betyder også, at han gennemgående har så travlt med andres hunde, at han først får tid til sine egne hunde, når jagtsæsonen er startet efter 1. oktober, hvor de fremmede hunde så er afleverede til deres respektive ejere. Dette betyder som oftest, at Robin kun har mulighed for at føre sine egne hunde i november og december måned, hvilket selvfølgelig giver ham store begrænsninger, når vi tænker på muligheden for at lave champions samt det, at kvalificere hunde til de 2 Engelske Spaniel Championships i januar måned. Derfor er Robins resultater med sine hunde også meget imponerende, men han har dog også været ude for uheld. Bl.a. fortalte Robin mig, at i sidste markprøvesæson (2014) nående han at melde sin Cocker tæve FTW Syltoni Hilton til 15 markprøver i november og december. Uheldig lodtrækning gjorde, at Robin kun blev udtrukket på 3 af dem. Her opnåede Hilton 1 x 2. vinder, 1 x 3. vinder og 1 x 4. vinder, og det betød så, at hun hverken opnåede championattitel eller kvalifikation til Cocker Championship. Dette på trods af, at Hilton har åbenlyse kvaliteter til både at blive champion og til at

Fenlord Teal - Robins første hund han førte på markprøve.

En ung Robin Laud med FTW Rascal Kim of Fenlord

Robins første avlstæve, FTW Lady Heidi of Fenlord.

Robins første FTCh, hanhunden Fenlord Brando, søn efter Kim og Heidi.

Tæven FTCh Pool-Head Pam, som Robin selv regner for den bedste Springer han har ejet.

En af de hunde som Robin har trænet og ført for en af sine klienter, FTCh Havenside Megan

En Springertæve Robin forventer sig rigtig meget af, dansk opdrættede, Kikaro Rubi

komme gennem nåleøjet til championship-pet, der som bekendt kræver en 1. vinder i vinderklassen.

Robin har dog lært at leve med dette handicap, og som han igen og igen understreger, er han ikke indenfor Spanielverdenen, fordi han ønsker at lave flest mulige champions, men mest fordi han elsker hundene.

Starten

Robin Laud er født i maj måned 1948, og er altså 67 år. Robin er den yngste af 11 søskende og han er født og opvokset i landsbyen "Bluntisham", som er beliggende i Cambridgeshire i det sydøstlige England, kun en lille times kørsel fra færgehavnen Harwich eller lufthavnen Stanstead.

Meget typisk for Robin, bor han stadig den dag i dag i Bluntisham ligesom en stor del af hans søskende også gør, selvom ikke alle lever mere, idet Robin har mistet 3 brødre og 1 søster. Robin fortæller selv, at han aldrig kunne drømme om at flytte fra landsbyen.

Det er klart, at med far, mor og 11 børn er Robin opvokset under trange kår, hvor der aldrig var råd til mere end lige det aller mest nødvendige. Familien har dog altid haft hunde som hovedsageligt blev brugt til ande- og kaninjagt, og Robin har, helt fra han var lille, lært at skyde og gå på jagt, da netop det vildt de kunne skyde på jagterne, var en vigtig del af familiens mad. Da Robin var 7 år gammel fik han sin første hund, en ruhåret foxterrier, som han kaldte Jess. Jess blev også trænet til jagt, og netop behovet for en veltrænet jagthund, blev klart, da Robin ca. 11 år gammel mistede sin far. Herefter stod Robins mor tilbage med 11 børn, og dengang var der ikke noget socialt sikkerhedsnet i England, så Robin fik til opgave, at skaffe mad til familien. Dette skete ved at gå på jagt med Jess, hvor det at have en ordentlig jagthund, og det at kunne ramme det man skød efter, blev det rene alvor for den purunge Robin.

Da Robin var 17 år gammel, døde hans Foxterrier Jess desværre, og Robin var nærmest utrustelig indtil, hans bror, Michael, tog ham med ud, for at købe Robins første Springer Spaniel. En tæve som Robin valgte at kalde Tess. Selvom Tess havde en fremragende stamtavle, fyldt med FTCh, så forblev Tess dog som ren jagthund, mest fordi Robin hverken havde tid eller råd til markprøver. Robin stiftede herefter familie, hvor han blev gift med Julie, hvor parret efterfølgende fik 3 børn. Samtidig med, at Robin og Julie blev gift købte de det lille rækkehus, hvor parret stadig, den dag i dag, bor, og har boet i 47 år.

Springer Spaniels

I foråret 1978, døde Robins først Springer Spaniel, Tess, og det betød, at Robin øjeblikkeligt købte en ny Springer, denne gang en hanhund, som fik navnet Fenlord Teal. Netop Teal blev startskuddet for hele Robins karriere som hundetræner, og Teal blev samtidig den første hund, som Robin førte på markprøver. Teal vandt da også en no-

vice (åben kl.) markprøve og opnåede flere placeringer i vinderklassen, men desværre døde Teal af cancer allerede da han var 7 år gammel. Inden Teal døde, havde Robin dog, i 1979, købt yderligere 2 Springere udefra, nemlig tæven Lady Heidi of Fenlord og hanhunden Rascal Kim of Fenlord.

Med begge disse hunde, vandt Robin markprøver, men det var først da Robin parrede Lady Heidi og Rascal Kim, og herfra beholdte hanhunden, Fenlord Brando, at Robins første FTCh kom, og med ham deltog Robin på sit første engelske championship i 1988. Brando blev ført på markprøver i flere år, og nående at kvalificere sig til championship-pet ialt 3 gange.

I 1988 købte Robin yderligere tæven, Pool-Head Pam udefra, og netop Pam, blev Robins næste FTCh, og Robin siger selv, at Pam er den bedste Springer han nogensinde har haft. Pam kvalificerede sig til championship-pet mange gange og typisk for Robin, når han har en god hund, blev hun ført i mange sæsoner.

Mens Robin førte Pam, var han begyndt at interessere sig for Cockerne, og de tog nu fuldstændig over på hans kennel Fenlord. Robin har således ikke haft et kuld Springer hvalpe siden 2000. Noget der bekræfter, at Robin ikke lever af at lave hvalpe er, at han i perioden fra sit første kuld Springer hvalpe i 1982 og til hans hidtil sidste kuld i 2000 (18 år) kun har lavet 12 kuld Springerhvalpe. Efter år 2000 har Robin dog trænet og ført flere Springere for nogle af hans klienter, hvoraf han har ført 3 til championat. Det drejer sig om FTCh Havenside Tilly, FTCh Tailordrift Laurel og FTCh Havenside Megan.

For at afslutte Springerne, er Robin dog tilbage på banen igen, idet han har fået en dansk opdrættet Springer tæve, som hedder Kikaro Rubi. Rubi er fra 2012 og er opdrættet af Jacob Frank. Ruby vandt sidste år en novice, hvorfor hun er kvalificeret til vinderklassen i år, og Robin har meget store forventninger til hende.

Cocker Spaniels

Efter at være startet med Springere, købte Robin, sin første Cocker i 1986, den blue/roan farvede tæve Gypsy Bonnie of Fenlord. At Robin havde set sig rigtig godt for inden sit køb, bevidnes af af begge Bonnies forældre havde vundet Det Engelske Cocker Championship, nemlig hanhunden FTCh Jade of Livermere og tæven, FTCh Lady Kinesthorpe.

Gypsy Bonnie viste da også hurtigt sine store talenter og blev FTCh og kvalificerede sig til Cocker Championship 3 gange. Den ene af gangene, var hun meget tæt på at vinde, idet hun faktisk var "lagt på is" som 1. vinder. Dengang havde man dog som afslutning en vandtest, hvor de hunde som dommerne havde valgt at præmiere, skulle bevise, at de også ville i vand. Gypsy Bonnie fejlede på denne vandtest, og måtte gå fra en sikker 1. vinder til ingen præmiering.

Gypsy Bonnie, blev selvfølgelig også stamtæve til Kennel Fenlord Cocker opdræt, men typisk for Robin, lavede han kun 1 kuld

hvalpe på hende, modsat mange andre, som nok havde valgt "at spinde guld" på sådan en toptæve. Men Robin havde altså kun selv brug for 1 kuld hvalpe, og fra dette kuld, som blev født i 1990, beholdte han selv 3 hvalpe. De 2 tæver, den sorte Fenlord Black Beaut og blue roan, Fenlord Rat-A-Tat Tinker samt hanhunden, den brune, Fenlord Chocolate Caramel.

Robin vandt en markprøve med både Rat-A-Tat Tinker og Chocolate Caramle, men hans helt store stjerne blev Black Beaut, og det er hende som Robin selv, regner for den bedste Cocker han nogensinde har ejet. At der må være noget om snakken bevises af, at Black Beaut blev FTCh og hun kvalificerede sig samtidig til deltagelse på Cocker Championship hele 6 år. Sidste gang da hun var næsten 10 år gammel, og på trods af denne høje alder, formåede hun at opnå et bestået. Der er faktisk en sjov historie omkring Black Beaut, for Robin solgte hende faktisk som hvalp, da hun var 8 uger gammel, men det viste sig hurtigt, at hendes ejere ikke magtede hende, så Robin valgte at købe hende tilbage. I øvrigt en beslutning Robin selvfølgelig aldrig har fortrudt.

Selvom Black Beaut var Robins helt store stjerne, så valgte han alligevel kun at lave 2 kuld hvalpe på hende i henholdsvis 1995 og 1996.

Fra kuldet i 1995, beholdte Robin den sorte hanhund Fenlord Black Eagle og fra kuldet i 1996, tæven Fenlord Gypsy Beaut Fossy. Med begge hunde vandt Robin en markprøve, og Gypsy Beaut Fossy, blev endvidere 4. vinder på Cocker Championship 2000. I øvrigt var netop Cocker Championship 2000 meget speciel for Robin, fordi han havde kvalificeret hele 3 Cockere til championshippet, hvoraf 2 blev præmieret.

Mærkelig nok var det dog ikke Robins yngling, Black Beaut, som avlede bedst, for hendes kuldsøster, Rat-A-Tat Tinker, viste sig faktisk, at være den bedst avlende. I hendes eneste kuld på kennel Fenlord, fødte hun i 1994, bl.a. tæven Fenlord Thunder, og netop Thunder, blev Robin næste FTCh. og hun opnåede tillige et bestået på Cocker Championship 2003.

Da Thunder skulle have sit første kuld hvalpe i 1998, valgte Robin, at gå tæt på sine egne linier, idet han parrede Thunder med tidligere omtalte Fenlord Black Eagle. Altså en fætter-kusine parring. Fra dette kuld beholdte Robin selv tæven Fenlord Razzle, som Robin også førte til markprøvevinder.

2 år efter, i 2000, valgte Robin at lave endnu et kuld hvalpe på Thunder, og denne gang parrede han med championshipvinderen, FTCh Birky Bog Bob, og fra dette kuld kom hanhunden Fenlord Sioux Raider. Sioux Raider blev Robins næste FTCh, og samtidig en rimelig benyttet avlshan, også hos andre end Robin selv.

Robins næste generation af Cockere, blev et kuld hvalpe på tæven FTW Fenlord Razzle. Efter Razzle selv, var tæt linieavl på Robins

Stammor til Fenlord Cockerne og Robins første champion blandt Cockerne, FTCh Gypsy Bonnie of Fenlord

2 af Robins FT vindende tæver. Til venstre FTW Fenlord Gypsy Beaut (4. vinder Cocker Championship 2000 og til højre FTW Fenlord Razzle

FTCh Fenlord Thunder

tidligere Cockere, valgte han klogeligt, at få frisk blod ind, og det betød han parrede Razzle med FTCh Larford Evan.

Fra dette kuld beholdte Robin selv henholdsvis en han og en tæve. Tæven var Fenlord Rosey og hannen var Fenlord Tonto. Rosey var Robin helt store markprøvestjerne i slutningen af 2000, og hun blev selvfølgelig champion og kvalificerede sig mange gange til Cocker Championship - det sidste i en alder af 8 år. Rosey vandt faktisk også svensk markprøvemesterskab. Hanhunden Tonto nåede derimod ikke at få sin championtitel, selvom han vandt en vinderklasse og fik rigtig mange andre vinderplaceringer.

Næst efter Black Beaut, er Rosey, Robins helt store øjsten, og hun lever stadig i bedste velgående nu 12 år gammel. Jeg så hende her i marts måned 2015, hvor hun stadig virkede frisk, omend hun netop havde gennemgået en større operation, for at få fjernet en stor knude i patterne. Igen er Robin helt speciel, for jeg tror ikke der findes mange professionelle hundefolk i England, som vælger at bruge en mindre formue på, at operere en 12 års gammel tæve, men det gør Robin selvfølgelig.

Igen typisk for Robin, har Rosey kun fået 1 kuld hvalpe tilbage i 2008. Her var faderen FTCh Brynmills Bracken, og fra kuldet beholdte Robin selv tæven, Fenlord Dancing Queen. Netop Dancing Queen, som er 6. generation af Robins egen Fenlord linie, har vundet både en novice og en vinderklasse markprøve, og opnåede et bestået på Cocker Championship 2012, men har endnu ikke fået sidste pind til titlen. Selv om hun er 7 år gammel, kan hun i Robins hænder sagtens nå at få den endnu.

For at vende tilbage til tidligere omtalte championhan, FTCh Fenlord Sioux Raider, så døde han faktisk her for 1 år siden, 14 år gammel. Han var også noget særligt i Robins øjne, og derfor, købte Robin, tilbage i 2010, en tæve udefra, som var barnebarn efter ham. Tæven er netop tidligere omtalte Syltoni Hilton, som efter at have vundet en novice i 2013, opnåede 3 vinderplaceringer i 2014, på de 3 eneste prøver Robin blev udtrukket til. Jeg har set Hilton i arbejde flere gange, og jeg er ikke i tvivl om, at hun bliver Robins næste champion, hvis ikke Dancing Queen når at overhale hende inden.

Afslutning

Som det kan læses ovenstående, er Robin lidt af en ener i spanielverdenen i England. Han er måske samtidig en af de mest undervurderede trænere, fordi han aldrig fremhæver sig selv, men har du først set hans hunde i aktion vil du aldrig være i tvivl om, at han er en fremragende træner, som lang tid før det blev moderne, brugte positive træningsmetoder uden nogen former for vold, og det er imponerende at se, hvor fuldstændig gennemtrænede alle hans hunde er. Robin har aldrig fulgt flokken, og valgt de mest populære hanhunde i avlen, men altid gået sine egne veje, og brugt de hanner, som han men-

FTCh Fenlord Sioux Raider

Int. FTCh Fenlord Rosey

te passede bedst til sine tæver, dette uanset om den valgte han, aldrig havde sat sine ben på en markprøve. Robin har nu gennem 6 generationer vist, hvordan det skal gøres og hvordan succes kan opnåes gennem seriøs og planlagt avlsarbejde, uden nogen former for kommerciel interesse, udover at have stor kærlighed til Spaniels.

Ekstra info

Som en sidste lille ekstra info, kan jeg fortælle, at den Cocker, som vandt det danske markprøvemesterskab tilbage i 2002, tæven DKFTCh Twinkle Berry Ellie, ejet og ført af svenske, Pelle Agorelius, faktisk er trænet af (ja du gættede rigtigt) Robin Laud.